

Pinsegudstjeneste i Jerusalem

af pastor KAI KJÆR-HANSEN, Jerusalem

Pinsefesten var en af de tre store valfartsfester, hvor Guds folk i stort tal gik op til Jerusalem. Også i dag søger mange jøder op til Jerusalem for at fejre festen sammen med familie og venner. Hvis man ikke ved det på forhånd, så føler man det på sin egen krop, hvis man tilfældigvis er ude i landet og skal hjem, inden busserne stopper. Store køer, fyldte busser og livlig kamp både med krop og mund er en situation, som trodser al beskrivelse; det må opleves!

FORBEREDELSENE

Selv om vi ikke havde ventet en *valfart* i samme målestok som i fordums dage, var det alligevel med *forventning* vi mødte frem i Redeemer Church pinsesøndag kl. 17.00. I denne kirke, eller rettere sagt dens kapel – Korsfarererkapellet – havde vi indbudt til pinsegudstjeneste. Kirken ligger i den gamle bydel og tilhører den tyske lutherske menighed.

Gudstjenesten, som skulle holdes, var den første danske gudstjeneste i Jerusalem, siden Keld Norup rejste hjem til Danmark for omkring 4 år siden.

4 år er faktisk lang tid for en menighed at vente. De fleste menigheder hjemme lider, hvis en kirke på grund af f. eks. præstemangel eller ombygning bare nogle få måneder ikke har regelmæssige gudstjenester. Det er mærkværdigt, hvor hurtigt vi mennesker kan vænne os til, at der *ikke* er gudstjeneste. Ferie fra evangeliet skulle jo være en umulighed, men kan for mange gå hen og blive en vane!

Derfor var der i vor forventning iblandet en god del *spænding*. Ville der i det hele taget komme nogen? Var der nogle, der havde savnet at høre Guds Ord på modersmålet? Og var der nogle, der ville ofre tid og rejsebesvær for at »stige op« til Jerusalem til en dansk gudstjeneste?

I forhold til den korte tid, vi har haft til at planlægge denne første gudstjeneste, skulle forberedelserne og det tekniske være nogenlunde i orden. Indbydelser var sendt ud til de adresser,

som Keld Norup havde givet os. Flere havde fået besøg af os og havde lovet at være med til at sprede nyheden.

På hoteller og restauranter, hvor danskere traditionelt kommer, havde Kirsten været ude med plakater. Desuden havde Tjæreborgs guider været så venlige at informere de danske turister om gudstjenesten.

Og i det Svenske Teologiske Institut havde vi været så lykkelige at finde en organist, som foruden at kunne spille synger aldeles fremragende.

Redeemer Church

PINSEDAG

Så var det altså blot folket, som manglede. De kom! Vor spænding blev vendt til glæde og taknemlighed! Vel kan der ikke tales om en valfart i stor målestok, men en ganske god flok mødte op og gav os dermed et synligt bevis på deres ønske om en dansk præsts virksomhed her i landet.

Blandt de tilrejsende var der en bil fuld af danskere fra en kibbutz oppe i Galilæa. Desuden kom søster Christiane fra Haifa, som vi havde den glæde at træffe for første gang, og som vi havde et dejligt fællesskab med et par dage. Desuden havde en håndfuld danskere, som er fast bosiddende her i staden, taget imod indbydelsen, og en gruppe nordmænd havde også fundet vejen. Det samme var sket med en lille gruppe danske turister.

Skønt var det med en flok på omkring 30 mennesker at kunne begynde de danske gudstjene-

ster igen med at synge: *Love den Herre, den mægtige konge med ære!* Godt var det at kunne samles om ordet fra Joh. 14,18, hvor Jesus siger til sine disciple den sidste aften, han er sammen med dem, kort tid før sin død: »Jeg vil ikke efterlade jer faderløse; jeg kommer til jer«. Og berigende var det at modtage Jesu legeme og blod.

Med denne første gudstjeneste i stærk erindring ser vi frem til de næste. Vi har planlagt en dansk-skandinavisk gudstjeneste hver første søndag i måneden samt ved højtiderne, og vi beder om, at man hjemme vil huske disse gudstjenester i forbøn. Desuden holder vi hver onsdag åbent hus, hvor vi har indbudt til bibelstudium og bøn. Fra september måned vil vi en gang om måneden forsøge at holde en weekend for danskere fra kibbutzterne, hvilket vi nu ser frem til både med frimodighed og spænding.

Fortsat fra side 82

nesbyrd, men netop i samtalen med jøderne vil vi opdage, at vi har meget at lære af hinanden, og at der må ske noget med begge parter, hvis vi skal blive til det, som Gud har bestemt med os.

Netop derfor er mødet med jøderne meget vigtigt for den kristne kirke, ikke blot for jødernes skyld, men også for vor egen.

I et moderne samfund stilles kirken overfor at skulle lære at leve i sameksistens og samarbejde med mennesker, der har en anden tro, og

som måske afviser vort vidnesbyrd. Det har vi ikke haft let ved i fortiden, hvad ikke mindst jøder og muslimer kan bevidne.

Vor opgave er derfor også at medvirke til at skabe den holdning, der muliggør et sådant samarbejde.

Det er derfor også Israelsmissionens opgave at virke for at skabe bedre viden om den jødiske tro og jødisk liv og nedbryde fordomme og at vække en vilje og evne til samarbejde med jøder, hvor det er nødvendigt eller ønskeligt.

Den danske Israelsmissions landsstyre

Pastor

Anker Gjerding

Torup, Hundested,
formand

Pastor

Axel Torm

Virum,
æresmedlem

Direktør

C. Graven Nielsen

Hedensted,
næstformand

Pastor

Henry Rasmussen

København,
æresmedlem

Fru

Grethe Flintholm

Støvring

Provst, dr. theol.

Sigurd Granild

Søllerød

Lærer

Birthe M. Hvirvelkær

Klarup

Sognepræst, dr. theol.

P. H. Jørgensen

Kongerslev

Kordegne

Viktor Krath

Århus

Sygeplejelærer

Birgit Witt Lindgreen

Allerød

Sognepræst

Henning Nielsen

Hammel

Overlærer

Lars Nielsen

Sulsted

Jesu Testamente

Uddrag af pastor Kjær-Hansens prædiken i Jerusalem pinsedag.

af pastor KAI KJÆR-HANSEN, Jerusalem

Jeg vil ikke efterlade jer faderløse; jeg kommer til jer (Joh. 14,18).

Disse ord er en lille – men rig – del af Jesu afskedstale til sine disciple, de, som var mismo-dige og havde tabt håbet, fordi Jesus havde fortalt dem, at han skulle dø. Jesu afskedstale er hans testamente. Hans testamente indeholder ikke indholdsløse eller tomme sætninger; heller ikke fraseagtige vendinger. Disciplenes mismod og pessimisme har heller ikke smittet af på Jesus. Hans testamente er fyldt af glædestoner. Der er håb og trøst i hans ord.

– I føler jer nu som de faderløse, de forladte og svigtede. I har forladt alt, som jeg bød jer, og nu føler I, at jeg svigter jer, snyder jer, gør jer til tabere. Men jeg efterlader ikke mine venner som tabere! Jeg kommer til jer!

I dagene mellem påske og himmelfart erfarede disciplene sandheden af Jesu ord: jeg kommer til jer. Alligevel ligger der mere i dette løfte. Heldigvis! – For hvad gavner det os at vide, at Jesus kom til sine første disciple, hvis vi ikke ved, at han også kommer til os i dag. Hvis Jesus ikke kommer til os i dag, s, der samles i hans navn, så er vi de faderløse og de svigtede. Så er vi taberne.

Med Helligåndens komme til jorden erfarede disciplene, at de ikke tilhørte de svigtedes parti. Det samme kan vi erfare. Vel kan vi stadigvæk undertiden føle os alene, men Helligånden overbeviser os om, at vi ikke er det.

Helligånden gør den usynlige, men levende Herre nærværende

for os. Helligånden gør Jesu store frelsesgerninger levende for os, så vi kan gribe om dem i tro. Med vores fantasi og indlevelsesevne kan vi rekonstruere Jesu historie, sådan som vi kan gøre det med andre af verdenshistoriens store personligheder. Men at gribe Jesus i tro, at sige, at Jesus er Herren, det kan ingen uden Helligånden (1. Kor. 12,3).

Helligånden gør altså undere! Luther har fat i det rigtige, når han i den berømte sætning fra forklaringen til den tredje trosartikel – den om Helligånden – kan sige: Jeg tror, at jeg ikke af egen evne og kraft kan tro på Jesus Kristus, min Herre, eller komme til ham, men Helligånden . . .

Men Helligånden . . . kan gøre underet, sådan at jeg, der ikke kan tro, dog kan tro.

Uden Helligånd er der ingen sand kirke. Uden Helligånd er der ingen sand bekendelse til Kristus som Herren. Og uden Helligånden findes ingen sand vished om barnekåret hos Gud.

Vi har jo modtaget en ånd, der giver barnekår hos Gud. Og i den ånd råber vi Abba, Fader (Rom. 8,15). Og at leve det vanskelige liv i hverdagen kan vi heller ikke uden Helligånd. Åndens frugt er jo bl. a. kærligheden (Gal. 5,22).

Helligånden samler alle tråde, sådan at vi kan se Guds store kærlighed til en kærlighedsløs slægt igennem Jesu fødsel, hans liv, død, opstandelse og Himmelfart. Og i Ånden kan vi bede bønnen om, at Herren Jesus vil komme igen.

For som Jesus i tidsrummet mellem påske og Himmelfart kom til sine disciple, og som han i dag kommer ved sin Helligånd til os, sådan har han lovet, at han også vil komme ved dages ende. For han svigter og forlader ingen. Han kommer.

Beretninger og foredrag ved årsmødet blev optaget på kassettebånd. De kan lånes på kontoret mod et ekspeditionsgebyr på kr. 5,00.